

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).

Τροπάρια.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου

Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὄρχηστρίδος,
ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ
Προδρόμου ἡ κεφαλή ἀποτμηθεῖσα, ὡς
ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς
ἀνακειμένοις. Ὡ συμποσίου μισητοῦ,
ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφονίας πλήρους!
Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

Ὡρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου
διαβόλου, καὶ τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε,
μισθὸν ἀφείλετο. Ὡ συμποσίου πλήρους
αἱμάτων! Εἶθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε,
ψεύδους ἔκγονε, εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ
εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ ψευδάμενον ζωῆς
ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν κάραν τοῦ
Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα,

29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΗ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).

Τροπάρια.

Ἐνῶ γιορτάζονταν τὰ γενέθλια τοῦ ἀδιάντροπου

Ἡρώδη, γιὰ τὴν ἀνήθικη χορεύτρια (τὴ Σαλώμη)
ἐκπληρωνόταν ἡ ὑπόσχεση τοῦ ὄρκου· διότι τὸ κεφάλι
τοῦ Προδρόμου, ἀφοῦ κόπηκε ὡς ἀνταμοιβή, περιφε-
ρόταν ἐπάνω σὲ δίσκο μεταξύ αὐτῶν ποῦ ἔτρωγαν μα-
ζί του (μέ τὸν Ἡρώδη). Ὡ συμπόσιο μισητό καὶ γεμάτο
ἀπὸ κακουργία καὶ φόνο ἀθώου! Ἀλλὰ ἐμεῖς τὸ Βαпти-
στή, ὡς μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς γεννημένους ἀπὸ
γυναῖκες τιμώντας τον ἐπάξια τὸν μακαρίζουμε.

Χόρευε ἡ μαθήτρια τοῦ παμπόνηρου διαβόλου καὶ
πῆρε σὰν ἀμοιβή τὸ κεφάλι σου, Πρόδρομε. Ὡ συμπό-
σιο (συνεστίαση) γεμάτο ἀπὸ αἵματα! Μακάρι νὰ μὴν
ὀρκίζοσουν, Ἡρώδη παράνομε, ἀπόγονε τοῦ ψεύδους·
καὶ ἂν ὀρκίσθηκες, ἄς μὴν τηροῦσες τὸν ὄρκο σου· διότι
θά ἦταν καλλίτερο διαψεύδοντας τὸν ἑαυτό σου, νὰ
σώσεις μιὰ ζωὴ, καὶ ὄχι νὰ κόψεις τὸ κεφάλι τοῦ Προ-
δρόμου τηρώντας τὸν ὄρκο. Ἀλλὰ ἐμεῖς τὸν Βαπτιστὴν,
ὡς ἀνώτερον ἀπὸ τοὺς γεννημένους ἀπὸ γυναῖκες

<p>ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν. Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἴστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὡ! πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου ἐπὶ πίνακι βαστάζουσα ταύτην; Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.</p> <p>Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὡ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.</p> <p>Δόξα... «Γενεθλίων τελουμένων...». (Τὸ πρῶτον τροπάριον). Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα</p>		<p>ἐπάξια τιμώντας τὸν τόν μακαρίζουμε. Δέν ἔπρεπε, Ἡρώδη, νά καταδικάσεις σέ θάνατο, αὐτόν πού σέ ἤλεγχε γιά τή μοχεία σου, ἀπό σατανικό ἔρωτα καί πάθος τρέλας γιά τή γυναίκα (τήν Ἡρωδιάδα)· δέν ἔπρεπε κάνοντας μεγάλο λάθος, νά παραδώσεις τὴν πάντιμη (σεβαστή) κεφαλή του σέ παράνομη γυναίκα, ἐπειδὴ ὀρκίσθηκες γιά τό χορό. Ὡ! πῶς τόλμησες νά ἐκτελέσεις τέτοιο φόνο; Καί πῶς δέν κατακάηκε ἡ ἀκόλαστη (ἢ ἀνήθικη) χορεύτρια, καθὼς κρατοῦσε μέσα στό συμπόσιο (τό κεφάλι τοῦ Προδρόμου) σέ δίσκο; Ἀλλά ἐμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἀνώτερο μεταξύ τῶν γεννημένων ἀπό γυναικῆς τιμώντας τὸν ἐπάξια τόν μακαρίζουμε.</p> <p>Πάλι ἡ Ἡρωδιάδα μαίνεται (εἶναι μανιακή), πάλι ταράζεται. Ὡ χορὸς πονηρὸς (σατανικὸς) καὶ συμπόσιο γέματο μέ δόλο! ὁ Βαπτιστὴς ἀποκεφαλιζόταν καὶ ὁ Ἡρώδης ἔπεφτε σέ ταραχή. Μέ τίς πρεσβεῖες, Κύριε, τοῦ Προδρόμου σου δῶσε τὴν εἰρήνη στίς ψυχές μας.</p> <p>Δόξα... «Γενεθλίων τελουμένων...». (Τὸ πρῶτο τροπάριον). Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ποιὸς νά μὴ σέ μακαρίσει, Παναγία Παρθένε; Ποιὸς νά μὴ ἀνυμνήσει τὴν παρθενική σου γέννηση; διότι αὐτὸς πού ἔλαμψε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὁ Υἱὸς ὁ Μονογενῆς, ὁ ἴδιος προῆλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή, καὶ σαρκώθηκε κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, αὐτὸς πού ὑπῆρχε Θεὸς ἀπὸ τὴ φύση του, καὶ ἐγίνε ὡς πρὸς</p>
---	--	---

προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυνάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶ ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Αναγνώσματα.

Προφητεία Ἡσαΐου.

(Μ'. 1-4, 9, ΜΑ'. 17-18, ΜΕ'. 8, ΜΗ'. 20-21, ΝΔ'. 1).

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ, ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοιξῶ ἐκ τῶν

τῆ φύση ἄνθρωπος γιά μᾶς, χωρίς νά διαιρεῖται σέ δύο πρόσωπα, ἀλλά νά ἀναγνωρίζεται μέ δύο φύσεις, πού δέν συγχέονται. Αὐτόν ἰκέτευε, Σεμνή Παμμακάριστη, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Εἴσοδος. Φῶ ἰλαρόν Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Αναγνώσματα.

Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα.

(Μ'. 1-4, 9, ΜΑ'. 17-18, ΜΕ'. 8, ΜΗ'. 20-21, ΝΔ'. 1).

Αὐτά λέγει ὁ Κύριος. Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τὸν λαό μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς μιλήστε στήν καρδιά τῆς Ἱερουσαλήμ· Παρηγορήστε την, διότι ὀλοκληρώθηκε ἡ ταπεινώσή της· Διότι συγχωρήθηκε ἡ ἁμαρτία της, διότι δέχθηκε ἀρκετή τιμωρία ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ διπλά γιά τὰ ἁμαρτήματά της. Θά ἀκουσθεῖ φωνή κάποιου, πού θά φωνάζει στήν ἔρημο. Ἐτοιμάστε τό δρόμο τοῦ Κυρίου, κάντε ἴσιους τούς δρόμους πού θά περάσει. Κάθε χαράδρα θά σκεπασθεῖ, καί κάθε ψηλό ὄρος καί χαμηλό βουνό θά ἰσοπεδωθεῖ· Καί θά γίνουν ἴσια τὰ ὄφιοειδή (τά στραβά), καί οἱ ἀνώμαλοι δρόμοι θά γίνουν ὀμαλοί· καί θά δεῖ κάθε ἄνθρωπος τή σωτηρία πού προέρχεται ἀπό τόν Θεό. Ἀνέβα ἐπάνω σέ ψηλό ὄρος, ἐσύ πού κηρύτεις εὐχάριστες εἰδήσεις στή Σιών· ὕψωσε μέ δύναμη τή φωνή σου, ἐσύ ὁ καλός ἀγγελιοφόρος τῆς Ἱερουσαλήμ· Ὑψώστε τίς φωνές σας, μὴ φοβᾶσθε. Ἐγὼ ὁ Κύριος καί Θεός, ἐγὼ ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ θά τούς ἀκούσω καί δέν θά τούς ἐγκαταλείψω. Ἀλλά θά κάνω νά ἀναβλύσουν

ὄρεων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βοήθησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Μαλαχίου. (Γ' . 1-3 15, κ.λ.π. κατ' ἐπιλογήν).

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ καὶ ὡς πῶα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσται μάρτυς ταχύς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ

ποταμοὶ ἐπάνω στά βουνά καὶ μέσα στὶς πεδιάδες πηγές· Θὰ μεταβάλω τὴν ἔρημο σὲ ἔλη (λίμνες) καὶ τὴ διψασμένη γῆ σὲ ρεύματα μὲ ἄφθονα νερά. Ἄς εὐφρανθεῖ ὁ οὐρανὸς ἀπὸ πάνω, καὶ ἄς βρέξουν τὰ σύννεφα δικαιοσύνη· ἄς ἀνατεῖλει ἡ γῆ, καὶ ἄς βλαστήσει ἔλεος, καὶ ἄς ἀνατεῖλει συγχρόνως δικαιοσύνη. Ἀναγγείλατε (βγάλετε) φωνὴ χαρμόσυνη μέχρι τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἄς ἀκουσθοῦν αὐτά. Λέτε ὅτι ὁ Κύριος ἔσωσε τὸ δούλο του τὸν Ἰακώβ. Καὶ ἂν διψάσουν στὴν ἔρημο, θὰ ἀναβλύσει γι' αὐτοὺς νερό ἀπὸ τὴν πέτρα. Εὐφραίνου στεῖρα πού δέν γεννοῦσες, φώναξε δυνατά καὶ κραύγασε, ἐσύ πού δέν γνώρισες πόνους τοκετοῦ· διότι εἶναι πιο πολλά τὰ δικά σου παδιὰ πού ἦσαν ἐρημη (ἢ Ἐκκλησία) παρὰ αὐτῆς πού εἶχε τὸν ἄνδρα της (ἢ Συναγωγὴ).

Προφητεία Μαλαχία. (Γ' . 15, κ.λ.π. κατ' ἐπιλογήν).

Τὰ ἐξῆς λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας. Νά, ἐγὼ θὰ ἐξαποστελῶ τὸν Ἄγγελιοφόρο μου μπροστά ἀπὸ σένα, ὁ ὁποῖος θὰ προετοιμάσει τὸ δρόμο σου μπροστά σου. Καὶ θὰ ἔλθει στό ναό του ὁ Κύριος, τὸν ὁποῖο ἐσεῖς ἀναζητεῖτε. Καὶ ποιὸς θὰ μπορέσει νὰ ἀντέξει τὴν ἡμέρα τῆς εἰσόδου του; ἢ ποιὸς θὰ μπρέσει νὰ σταθεῖ ὄρθιος μπροστά στή ἐμφάνισή του; Διότι αὐτὸς εἰσέρχεται τώρα ὡς φωτιά χωνευτηρίου (ὕψικαμίνου) καὶ ὡς σταχτόνερο (ἀλισίβα πού χρησιμοποιοῦν οἱ πλύστρες). Καὶ θὰ καθίσει, γιὰ νὰ ἀναχωνεύσει (νὰ λιώσει) καὶ νὰ καθαρίσει τοὺς πάντες, ὅπως τὸ ἀσήμι καὶ τὸ χρυσάφι. Καὶ θὰ ἔλθει πρὸς ἐσᾶς μὲ δίκαιη κρίση· Καὶ θὰ εἶναι μάρτυρας ταχύς γιὰ τοὺς πονηροὺς

ψευδῆ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι καὶ ὑμεῖς υἱοί, Ἰακώβ ἐξεκλίνετε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραήλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ὁ Θεός Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Δ'. 7, 16, 19, 20 -Ε'. 7).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει

καὶ γιὰ τίς μοιχαλίδες (γυναῖκες πού μοιχεύουν), καὶ γιὰ ὅσους ψευδορκοῦν στό ὄνομά του, καὶ γι' αὐτούς πού δέν τόν σέβονται, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας καὶ δέν ἔχω μεταβληθεῖ, κι ἐσεῖς ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ παραμερίσατε τίς ἐντολές τοῦ νόμου καὶ δέν τίς τηρήσατε. Γι' αὐτό ἐπιστρέψτε σ' ἐμένα κι ἐγὼ θά ἐπιστρέψω σ' ἐσᾶς, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας. Καὶ τότε θά σᾶς μακαρίζουν ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ θά ἀναγνωρίσετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος πού διακρίνω μεταξύ δικαίου καὶ ἀνόμου, κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποία θά ἐνεργήσω, γιὰ νά περιποιηθῶ (νά φροντίσω), αὐτούς πού μέ ἀγαποῦν. Κατανοῆστε λοιπόν καὶ θυμηθεῖτε τὸ νόμο τοῦ Μωσῆ τοῦ δούλου μου, ὅπως τοῦ ἔδωσα ἐντολές στό Σινᾶ καὶ σέ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτες προστάγματα καὶ δικαιώματα (καθήκοντα ὀφειλόμενα στό Θεό). Καὶ νά! ἐγὼ θά σᾶς στείλω τὸν Ἡλία ἀπό τῆ Θεσβη, πρὶν ἔλθει ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἢ μεγάλη καὶ ἐπίσημη, ὁ ὁποῖος θά ἀποκαταστήσει τίς ἐγκάρδιες σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν πλησίον του, μήπως ἔλθω καὶ χτυπήσω τὴν γῆ ἀπό τὰ θεμέλια, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας, ὁ Ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Δ'. 7, 16, 19, 20 -Ε'. 7).

Ὁ Δίκαιος, ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα νά πεθάνει, θά βρῆται σέ ἀνάπαυση. Θά καταδικάσει ὁ Δίκαιος πού πέθανε τοὺς ἀσεβεῖς πού ζοῦν· διότι θά δοῦν τό τέλος τοῦ Δικαίου, καὶ δέν θά κατανοήσουν τί σκέφθηκαν σέ βάρος του. Διότι ὁ Κύριος θά συντρίψει τοὺς ἀσεβεῖς, πού θά εἶναι πεσμένοι ἄφωνοι πρηνηδόν (μπρούμυτα)

<p>αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνη, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. Ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῶ ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρηρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῶ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν. Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβους καὶ ἀπωλείας, καὶ ᾠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.</p> <p>Ἐκτενής. κ.λ.π. Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14). Απόστιχα.</p> <p>Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκμηθεῖς σου τὴν κάραν τὴν γῆν ἡγίαςας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας,</p>		<p>καὶ θὰ τοὺς ταραξεί ἀπὸ τὰ θεμέλια, καὶ θὰ ἐρημωθοῦν τελείως μέ ὀδύνη (μέ πόνο), καὶ ἡ μνήμη τοὺς θὰ χαθεῖ. Θὰ ἔλθουν σέ ἀνάμνηση τῶν ἀμαρτημάτων τοὺς δειλοί καὶ φοβισμένοι, ὅταν ὁ Θεός θὰ τοὺς ἐλέγξει κατὰ πρόσωπο γιὰ τὰ ἀνομήματά τοὺς. Τότε μέ πολλὴ θάρρος ὁ Δίκαιος θὰ σταθεῖ ὄρθιος μπροστά σ' αὐτοὺς πού τὸν ἔθλιψαν καὶ περι- φρόνησαν τοὺς κόπους του. Μόλις τὸν δοῦν, θὰ ταραχθοῦν μέ τρομερὸ φόβο, καὶ θὰ ἐκπλαγοῦν γιὰ τὴν παράδοξη (ἀπρόσμενη) σωτηρία του. Διότι θὰ ποῦν μέσα τοὺς μετανοώντας, καὶ ἀπὸ τὴ στενοχώρια τοὺς θὰ στενάξουν καὶ θὰ ποῦν. Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού τὸν εἶχαμε ἐμεῖς οἱ ἀνόητοι ὡς ἀντικείμενο γέλιου καὶ παροιμία ἐμπαιγμοῦ; Νομίσαμε ὅτι ἡ ζωὴ του εἶναι τρέλα, καὶ ὁ θάνατός του ἄτιμος. Πῶς κατετάγη μεταξύ τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ πῶς ἡ θέση του εἶναι με- ταξύ τῶν ἀγίων; Ἄρα πλανηθήκαμε ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ἀλήθειας, καὶ τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης δέν ἔλαμψε σ' ἐμᾶς, καὶ ὁ ἥλιος δέν ἀνέτειλε σ' ἐμᾶς. Ἐχορτάσαμε, νά πορευόμαστε σέ δρόμους ἀνομίας καὶ ἀπωλείας, καὶ διατρέξαμε δρόμους ἀδιάβατους. Ἀλά τὸ δρόμο τοῦ Κυρίου δέν τὸν γνωρίσαμε.</p> <p>Ἐκτενής. κ.λ.π. Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14). Απόστιχα.</p> <p>Κήρυκα τῆς μετανοίας, Ἰωάννη Βαπτιστά, μέ τὴν ἀποκεφάλισή σου ἀγίαςες τὴ γῆ; διότι μέγάλυνες τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ στοὺς πιστοὺς καὶ ἐξαφάνισες τὴν πα-</p>
---	--	---

καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκώς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη. Ἦλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρρησίᾳ, ἀμέμπτῳ διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν
Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη, καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρη, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν, Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα...

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι, διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικός, ἔπεισε τὸν Ἡρώδη

ρανομία. Ἐπειδὴ παραστέκεσαι στό θρόνο τοῦ ἐπουρανίου Βασιλιᾶ τοῦ Χριστοῦ, ἰκέτευέ τον, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Στίχ. Ὁ Δίκαιος θά ἀνθήσει ὅπως ὁ φοῖνικας καὶ θά πολλαπλασιασθεῖ ὅπως οἱ κέδροι στό Λίβανο.

Γιά χάρη τοῦ νόμου τοῦ Κυρίου ἀποκεφαλίσθηκες, πανάγιε Ἰωάννη. Ἦλεγξες μέ θάρρος ἄψογο τὸν ἀσεβῆ βασιλιά, πού παρανόμησε. γι' αὐτό σέ θαυμάζουν οἱ στρατιές τῶν Ἀγγέλων· σέ δοξάζουν τά πλήθη τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων· καὶ ἐμεῖς τιμοῦμε τὴν πανένδοξη μνήμη σου, Πανένδοξε, δοξάζοντας τὴν Ἁγία Τριάδα πού σ' ἐστεφάνωσε, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Θά εὐφρανθεῖ ὁ Δίκαιος ἐξ αἰτίας τοῦ Κυρίου.

Ὁ Προφήτης πού κατάγεται ἀπὸ Προφήτη, καὶ ἀναδείχθηκε μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς Προφήτες, ὁ ἀφιερωμένος ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς Μητέρας του σὴ ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου, σήμερα ἀποκεφαλίσθηκε ἀπὸ ἄνομο βασιλιά· καὶ ἀφοῦ ἤλεγξε καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποκεφάλιση καὶ μετὰ τὴν ἀποκεφάλιση τὴν κόρη πού χόρεψε ἄσεμνα, ντρόπιασε τὴ φάλαγγα (τὴν παράταξη) τῆς ἀμαρτίας· καὶ γι' αὐτό φωνάζουμε· Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ἐπειδὴ ἔχεις θάρρος στό Θεό, ἰκέτευε ἐπίμονα, γιά τίς ψυχές μας.

Δόξα ...

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρα, ἐσύ ἤλεγξες βασιλεῖς, νά μὴ κάνουν παρανομία· γι' αὐτό ἓνα παιχνίδι (ὁ χορός) παράνομης γυναικας ἔπεισε τὸν Ἡρώδη νά σέ

ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Αἴδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια. Τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα

ἀποκεφαλίσει καὶ γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἀνατολή μέχρι τὴ δύση τοῦ ἡλίου εἶναι ἀξιέπαινο τὸ ὄνομά σου. Ἐχοντας θάρρος πρὸς τὸν Κύριο ἰκέτευε ἐπίμονα, νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτη Παρθένε, ἐσύ πού συνέλαβες τὸ Θεὸ σαρκικά κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, δέξου ἀμόλυνη τῶν δούλων σου τίς παρακλήσεις· ἐσύ, ἢ ὅποια σέ ὅλους χορηγεῖς καθαρισμὸ τῶν πταισμάτων, τώρα δεχόμενη τίς ἰκεσίες μας ἰκέτευε νὰ σωθοῦμε ὅλοι μας.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16).

Ἀπολυτίκιο.

Ἡ μνήμη τοῦ Δικαίου γίνεται μέ ἐγκώμια· Γιά σένα ὅμως εἶναι ἀρκετὴ ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· διότι ἀναδείχθηκες ἐσύ πραγματικά πιό σεβάσμιος καὶ ἀπὸ τοὺς Προφήτες, ἐπειδὴ καταξιώθηκες νὰ βαπτίσεις στὰ νερά αὐτόν πού κήρυττες. Γι' αὐτὸ καὶ ἀφοῦ ἄθλησες μέ τὸ παραπάνω ὑπὲρ τῆς ἀλήθειας, χαίροντας ἔφερες καὶ σ' αὐτούς πού ἦταν στὸν ἄδη, τὸ χαρούμενο μήνυμα, ὅτι φανερώθηκε μέ σάρκα ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σηκώνει τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, καὶ δίνει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὅλα εἶναι ὑπέρολογα (ξεπερνοῦν τὴ λογική), ὅλα εἶναι ὑπερένδοξα τὰ μυστήριά σου, Θεοτόκε. Σφραγισμένη μέ τὴν ἀγνότητα καὶ φυλαγμένη μέ παρθενία, ἀναγνωρίσθηκες Μητέρα ἀληθινή, ἀφοῦ γέννησες

<p>ἀληθινόν. Αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Απόλυσις: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη, καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή Αἰειάρθενε, καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστήρα τῆ οἰκουμένη φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον</p>		<p>Θεόν ἀληθινόν· Αὐτόν ἰκέτευε, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας. Απόλυσις. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).</p> <p>29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα. Τὸν μεσολαβητὴ ἀνάμεσα στό Νόμο (τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης) καί τῆς χάριτος (τῆς Καινῆς Διαθήκης), ἃς συγκεντρωθοῦμε οἱ πιστοί, καί ἃς τόν ἐγκωμιάσουμε ὅλοι μαζί· δότι μᾶς κήρυξε τή μετάνοια, καί ἐλέγχοντας φανερά τόν Ἡρώδη θαρραλέα, ἀποκεφαλίσθηκε· Καί τώρα ζώντας μαζί μέ τούς Ἀγγέλους, πρεσβεύει στό Χριστό, νά σωθοῦμε ἐμεῖς. Δόξα .... Καί νῦν... Θεοτοκίον. Τό ἐξαίσιον θαῦμα τῆς συλλήψεως καί ὁ ἀνέκφραστος τρόπος πού γέννησες καί ἔγινες λεχώνα (μητέρα) μ' ἐσένα ἔγιναν γνωστά, ἀγνή παντοτεινή Παρθένη· μοῦ δημιουργεῖ κατάπληξη στό νοῦ καί ἔκσταση στό λογισμό ἡ δόξα σου, Θεοτόκε, ἡ ὁποία ἀπλώνεται ἐπάνω σέ ὅλους γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Αὐτόν πού φάνηκε Προφήτης ἀπό τήν κοιλιά, καί ὡς φωστήρας προῆλθε ἀπό στείρα γιά τήν οἰκουμένη, ἃς ἀνυμνήσουμε χαρούμενα τό Βαπτιστή τοῦ Χριστοῦ καί νικηφόρο ἀθλητή, τόν Πρόδρομο Ἰωάννη· Διότι</p>
--	--	---

ἀθλητήν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν. Καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρός, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἔωσφόρον ἀυγάζοντα, καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταιίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας, τὴν ἔνδοξον κάραν σου, ἀπετμήθης ἀοίδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα

πρεσβεύει στὸν Κύριο, νὰ ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Δόξα .... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖα σου σκέπη καὶ τὴ βοήθεια, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξε σ' ἐμένα τό δοῦλο σου· καὶ καταπράυνε, ἀγνή τὰ κύματα, τῶν ἀνώφελων λογισμῶν, καὶ ἀνάστησε τὴν πεσμένη μου ψυχὴ, Θεοτόκε· διότι γνωρίζω, ναί, γνωρίζω, Παρθένε, ὅτι μπορεῖς νὰ κάνεις, ὅσα καὶ θέλεις.

Ἐλαμψες ἀπὸ τῆ στείρα μέ ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκοψες τὰ δεσμὰ τῆς γλώσσας τοῦ πατέρα σου, ἔδειξες τὸν Ἥλιο ὡς ἄστρο φωτεινό πού λάμπει· καὶ στήν ἔρημο κήρυξες στοὺς λαοὺς τὸν Κτίστη, τὸν ἀμνό (τὸ ἱερό ἀρνί) πού σηκώνει τὰ ἁμαρτήματα τοῦ κόσμου· Γι' αὐτό καὶ ἐπειδὴ μέ ζῆλο ἤλεγξες τό βασιλιά, ἀποκεφαλίσθηκες ἀξιύμνητε Ἰωάννη ἔνδοξε. Πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νὰ δωρίσει συγχώρηση τῶν πταισμάτων, σ' αὐτοὺς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν Ἁγία μνήμη σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, θεράπευσε, σέ παρακαλῶ, τὰ φοβερά πάθη τῆς ψυχῆς μου, καὶ δός μου συγχώρηση γιὰ τὰ σφάλματά μου πού ἔπραξα ἀπερίσκεπτα, μολύνοντας ὁ ἄθλιος τὴν ψυχὴ καὶ τό σῶμα μου. Ἀλλοίμονο! τί θά κάνω ἐκείνη τὴν ὥρα, ὅταν οἱ Ἄγγελοι θά χωρίζουν τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τό ἄθλιο σῶμα μου; Τότε, Κυρία, γίνε βοήθειά μου καὶ προστάτης θερμότητος· Διότι ἐσένα ἔχω ἐλπίδα ἐγώ ὁ ἀνάξιος δοῦλος σου.

<p>ὁ δούλος σου ἄχραντε. Αναβαθμοί. Τό Α'. Αντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 9). Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ἰοσίου αὐτοῦ. Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον. (ΙΔ'. 1-13) Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ, ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν</p>		<p>Αναβαθμοί. Τό Α'. Αντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίδα 9). Προκείμενο. Εἶναι ἔντιμος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ἁγίου του. Στίχ. Τί νὰ ἀνταποδώσουμε στὸν Κύριο, γιὰ ὅλα ὅσα μᾶς ἔδωσε; Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Ματθαῖον. (ΙΔ'. 1-13) Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἄκουσε ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τῆ φήμη τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε στοὺς ἀυλικούς του· αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς καὶ γ' αὐτὸ ἐνεργοῦν οἱ ὑπερφυσικὲς δυ- νάμεις μέ αὐτόν. Πράγματι ὁ Ἡρώδης, ἀφοῦ συνέλαβε τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδεσε καὶ τὸν ἔβαλε σὲ φυλακὴ ἐξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιάδας τῆς γυναίκας τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του· διότι τοῦ ἔλεγε ὁ Ἰωάννης· Δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὴν ἔχεις σύζυγο. Καὶ ἐνῶ ἤθελε νὰ τὸν θανατώσει, φοβήθηκε τὸ λαό, διότι τὸν εἶχαν ὡς Προ- φήτη. Ὅταν ὅμως γιορτάζονταν τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδη, χόρευε ἡ κόρη τῆς Ἡρωδιάδας ἀνάμεσα στοὺς προσκεκλημένους καὶ ἄρесе ἰδιαίτερα στὸν Ἡρώδη γι' αὐτό μέ ὄρκο ὑποσχέθηκε σ' αὐτήν, νὰ τῆς δώσει ὅ,τι καί ἂν ζητήσῃ. Κι ἐκεῖνη παρακινημένη ἀπὸ τὴ μητέρα τῆς εἶπε· Δός μου τώρα ἐδῶ ἐπάνω σὲ πιάτο τὴν κεφα- λὴ τοῦ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ. Καὶ λυπήθηκε ὁ βασι-</p>
--	--	---

<p>Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι, καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ακούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.</p> <p>Ο Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Πεντηκοστάριον. Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστά, ἐκμηθεῖς σου τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίαςας, ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'. Τῆς Θεοτόκου. (1 Ἰουλίου. Σελίς 154). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Τὸν ἀπὸ νηδύος στείρωτικῆς, φανέντα</p>		<p>λιάς, γιὰ τοὺς ὄρκους ὅμως καὶ τοὺς ὁμοτράπεζους (τοὺς παρευρισκομένους στό τραπέζι), διέταξε, νά δοθεῖ, καὶ ἀφοῦ ἔστειλε δῆμιο, ἀποκεφάλισε τὸν Ἰωάννη στὴ φυλακῇ. Καὶ ἔφεραν τὸ κεφάλι του ἐπάνω σὲ πιάτο, καὶ τό, ἔδωσαν στὴν κόρη, καὶ τό ἔφερε στὴ μητέρα της. Καὶ ἀφοῦ ἦλθαν οἱ μαθητές του, πῆραν τὸ σῶμα καὶ τό ἔθαψαν, κι ἐπήγαν καὶ τό ἀνήγγειλαν στὸν Ἰησοῦ. Καὶ ὅταν τό ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς ἀναχώρησε ἀπὸ ἐκεῖ μέ πλοῖο σὲ ἔρημο τόπο ἰδιαίτερος. Καὶ ὅταν τό ἄκουσαν τὰ πλήθη, τὸν ἀκολούθησαν πεζοπορῶντας ἀπὸ τίς πόλεις.</p> <p>Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Πεντηκοστάριο. Κήρυκα τῆς μετανοίας, Ἰωάννη Βαπτιστά, μέ τὴν ἀποκεφάλισή σου ἀγίαςες τὴ γῆ· διότι ἐμεγάλυνες τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ στοὺς πιστοὺς καὶ ἐξαφάνισες τὴν παρανομία. Ἐπειδὴ παραστέκεσαι στό θρόνο τοῦ ἐπουρανίου Βασιλιᾶ τοῦ Χριστοῦ, ἰκέτευέ τον νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας. «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'. Τῆς Θεοτόκου. (1 Ἰουλίου. Σελίδα 154). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Τὸν Προφήτη ἐκείνου πού γεννήθηκε ἀπὸ κοιλιά</p>
--	--	--

<p>Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.</p> <p>Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδουκῶς βασιλέων θρασύτητα.</p> <p>Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μῦσος ἀκόλαστον.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μητέρα, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.</p> <p>Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.</p> <p>Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p>		<p>παρθενική κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, ὁ ὁποῖος φάνηκε ἀπὸ σπλάχνα στεῖρα, ἅς ὑμνήσουμε τὸν ἱερὸ Πρόδρομο.</p> <p>Ἐνῶ ξεπέρασες τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἐτήρησες τοὺς κανόνες τῆς δικαιοσύνης (τῆς ἀγιότητος), ἐλέγχοντας τὸν παράνομο γάμο, χωρὶς νὰ φοβᾶσαι τὴ θρασύτητα τῶν βασιλέων.</p> <p>Ἀναθρεμμένος μὲ τό γάλα τοῦ Νόμου, ἐπισφραγίζοντας ἐσύ ὡς σφραγίδα τοῦ Νόμου, τὴ νομοθεσία τοῦ Νόμου γιὰ τὸ νόμιμο γάμο, ἀντιστάθηκες στό ἀκόλαστο (τό ἀνήθικο) μόλυσμα.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀνύμφευτη Μητέρα, σέ ἐγκωμιάζουν ἀδιάκοπα· διότι κράτησες ὡς βρέφος στὶς ἀγκάλες σου τὸν Κτίστη τους.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Αὐτόν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὡς Πρόδρομο καὶ φίλο του, τὸν θεϊκὸ Ἰωάννη, ὅλοι ἅς τὸν ἐγκωμιάσουμε.</p> <p>Τὸν πολίτη τῆς ἐρήμου καὶ συγκάτοικο τῶν Ἀγγέλων, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸν θεϊκὸ Ἰωάννη, ὅλοι ἅς τὸν ἐγκωμιάσουμε.</p> <p>Κατὰ τὴ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἅς χορέψουμε ὡς Ἄγγελοι, καὶ ἅς φωνάξουμε στό Χριστό· μὲ τίς ἰκεσίες ἐκείνου, Χριστέ, εἰρήνευσε τὸν κόσμον σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p>
--	--	--

<p>Διὰ παντός Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.</p> <p>Ἰδιή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 155-156). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε· Δός μοι, τανῦν, κάραν Ἰωάννου, ὦ Ἡρώδη, ἐν πίνακι.</p> <p>Ἡ παῖς ἐξωρήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδη, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.</p> <p>Ὡ σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποία τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἄδικον ἔπραξας;</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς Καινῆς Προδρόμος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.</p> <p>Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδη, ἔφησε. Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι, δῶρον ποθούμενον.</p> <p>Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς</p>		<p>Γιὰ πάντα, Θεοτόκε, ἰκέτευε ν Θεό πού πῆρε σάρκα ἀπὸ σένα μέ τρόπον ἀνέκφραστο, νά λυτρώσει ἀπὸ δύσκολη περίσταση τοὺς δούλους σου.</p> <p>Ἰδιή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 155-156). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Ἐντελῶς ἄσεμνη κόρη γεμάτη ἀπὸ μέθη εἶπε, δός μου τώρα, Ἡρώδη, μέσα σέ πιάτο τό κεφάλι τοῦ Ἰωάννου.</p> <p>Ἡ κόρη χόρεψε, καί ἐπειδή εὐχαρίστησε τόν Ἡρώδη πού ἦταν παράνομος, τόν παρέσυρε στό φόνο τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκα.</p> <p>Ὡ στήν ἀθλιότητά σου, Ἡρώδη ἄμυαλε καὶ παράνομε! μέ ποία τόλμη διέπραξες ἄδικο φόνο γιά χάρη τῆς ἀνήθικης κόρης;</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Δός μας βοήθεια μέ τίς ἰκεσίες σου , Πάναγνη, ἀποκρούοντας τίς ἐπιθέσεις τῶν δυσκόλων περιστάσεων.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ὡς μεσίτης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ Προδρόμος τῆς Καινῆς πρωτοστατῶντας ἐσὺ στά εὐαγγελικά κηρύγματα, ἐλέγχοντας τόν παράνομο γάμο τοῦ τυράννου, πέρασες μέ δόξα χαρούμενος τό κατώφλι τοῦ θανάτου.</p> <p>Ἡ κόρη τυφλωμένη ἀπὸ τή μέθη καθοδηγούμενη ἀπὸ τήν παράνομη μητέρα της εἶπε στόν Ἡρώδη. Δός μου σέ πιάτο τήν κεφαλὴ τοῦ Ἰωάννου, γιά νά τή χάρισω στή μητέρα μου ὡς δῶρο πολυπόθητο.</p> <p>Μή ὑποφέροντας ὁ ἀδιάντροπος τύραννος τοὺς</p>
--	--	--

<p>τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἔνδοξε Πρόδρομε· κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον, κάραν ἀοίδιμε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνη φιλόφρονε.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38).</p> <p>Καθίσματα.</p> <p>Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν, πιστοὶ, καθαρῶ συνειδῶτι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἢ σφραγίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφήτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p>		<p>ἐλέγχους τῆς γλώσσας σου πού τὴ φρουροῦσε ὁ Θεός, ἔνδοξε Πρόδρομε, δίδει στήν κόρη τό σεβάσμιο κεφάλι σου, ἀξιύμνητε, σάν ἔπαθλο (βραβεῖο) γιά τούς ἄσεμνους χορούς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀφοῦ κατοίκησες σέ Παρθένο σωματικά, Κύριε, ἐμφανίσθηκες στούς ἀνθρώπους, ὅπως ἔπρεπε νά σέ δοῦν· τὴν ὁποία καὶ ἀνέδειξες ὡς ἀληθινή Θεοτόκο καὶ βοήθεια γιά τούς πιστούς, μόνη φιλόφρονε.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38).</p> <p>Καθίσματα.</p> <p>Τόν Πρόδρομο τοῦ Χριστοῦ, τό Βαπτιστὴ καὶ Προφήτη, ἅς τόν τιμήσουμε, πιστοὶ μέ καθαρὴ συνείδηση, σάν ἔνδοξο κήρυκα, διδάσκαλο τῆς μετανοίας καὶ ἀληθινό Μάρτυρα τοῦ Σωτήρα· διότι ἐλέγχοντας τὴν ἀφροσύνη τοῦ Ἡρώδη ἀποκεφαλίσθηκε.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Τώρα παρουσιάσθηκε σ' ἐμᾶς ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Σωτήρα, καὶ χαροποιεῖ πνευματικά τίς διάνοιες τῶν πιστῶν, τό κόσμημα τῆς ἐρήμου, καὶ ἡ σφραγίδα τῶν Προφητῶν· γι' αὐτό ἀναδείχθηκε Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀληθινός Μάρτυρας τῆς παρουσίας του. Μέ πνευματικά λοιπόν ἄσματα ὅλοι μαζί ἅς φωνάξουμε στόν Ἰωάννη· Προφήτη, κήρυκα τῆς ἀληθείας, πρέσβευε νά σωθοῦμε ἐμεῖς.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p>
--	--	--

<p>Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.</p> <p>Ἰδιὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157-158). Τοῦ Ἁγίου. Πρωῶτος.</p> <p>Οὐκ ἐνεγκών, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρησιάν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.</p> <p>Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἔκδοτος ὁ δεῖλαιος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φονεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκεν.</p> <p>Ἵντως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή, τῶν Προφητῶν· σὺ γὰρ πέλεις περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.</p>		<p>Ἐμειναν κατάπληκτα, Ἀγνή, ὅλα τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων γιὰ τὸ φρικτὸ μυστήριον τῆς δικῆς σου ἐγκυμοσύνης· πῶς, αὐτός πού συγκρατεῖ τὰ σύμπαντα μὲ μόνο τὸ νεῦμα του, κρατεῖται ὡς ἄνθρωπος στίς δικές σου ἀγκάλαις, καὶ δέχεται ἀρχὴ ὁ προαιώνιος, καὶ τρέφεται μὲ γάλα, αὐτός πού τρέφει κάθε ζωντανό πλάσμα μὲ ἀνέκφραστη ἀγαθότητα; κι ἐσένα ὡς πραγματικὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐγκωμιάζοντας σὲ δοξάζουμε.</p> <p>Ἰδιὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 157-158). Τοῦ Ἁγίου. Πρωῶτος.</p> <p>Μὴ ὑπομένοντας τὴν αὐστηρότητα τῶν ἐλέγχων ὁ ἔνοχος γιὰ τίς ποινές τοῦ Νόμου, οὔτε τὸ θάρρος τὸ γεμάτο ἀπὸ θεοσεβείας, αὐτός πού ἀναμειγνυόταν μὲ τίς ἀκόλαστες (ἄσωτες) ἡδονές, κρατοῦσε φυλακισμένον αὐτόν πού ἦταν πνευματικὰ ἐνωμένος μὲ τὰ οὐράνια τάγματα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του.</p> <p>Ἐπειδὴ ἦταν ἄρρωστος ἀπὸ μέθη, πού βλάπτει τὴν ψυχὴ, καὶ ἀπὸ μανία ἀκολασίας, παραδομένος ὁ ἄθλιος στοὺς κρότους τῶν ποδιῶν κατὰ τοὺς χορούς, ἔγινε ἀποδεδειγμένα φονιάς Προφήτου· διότι ὡς γυναικὰ ἔγκυος συνέλαβε μέθη, πού εἶναι μητέρα τῆς ἀσωτίας, κι ἐγέννησε φοβερὴ ἀνομία.</p> <p>Πραγματικὰ σ' ἐσένα δὲν διαψεύσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ· διότι εἶσαι ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς Προφῆτες, ἐπειδὴ ἔγινες ἄξιος προφητείας ἀπ' αὐτὴ τὴ μητρικὴ κοιλιὰ, ἐνῶ ἀκόμη ἦσουν ἀτελής σωματικὰ, καὶ ἐπειδὴ εἶδες καὶ βάπτισες σωματικὰ τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ πού προφητεύθηκε ἀπὸ σένα.</p>
--	--	---

<p>Θεοτοκίον. Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.</p> <p>Δεύτερος. Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ, Ἰωάννη· ὄθεν ὀπλίζει τὸν ἄδικον πρὸς σέ φόνον, οὐκ αἰδесθεῖς σου τὸ σεβάσμιον.</p> <p>Οἷστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεύς, σέ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφήτα, οὐκ αἰδесθεῖς σου τὸ σεβάσμιον.</p> <p>Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβής, τῇ μοιχαλίδι δῶρον τὴν κεφαλὴν σου, Προφήτα ὄντως περέχει, ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.</p> <p>Θεοτοκίον. Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε, χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ, χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.</p> <p>Ἰδιή Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 159). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὠμῆς Λεαίνης, ὁ</p>		<p>Θεοτοκίον. Ἐσὺ ὑπάρχεις καύχημα τῶν πιστῶν, ἀνύμφευτη, Ἐσὺ εἶσαι προστάτις, Ἐσὺ καὶ καταφύγιον τῶν χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμάνι· διότι μεταφέρεις τίς προσευχές μας πρὸς τὸν Υἱόν σου, Παναμόλυντη, καὶ σώζεις ἀπὸ κινδύνου, ἐκείνους πού μέ πίστη καὶ πόθο σέ ἀναγνωρίζουν ἀγνή Θεοτόκο.</p> <p>Δεύτερος. Δέν μπορούσε νά ὑποφέρει τοὺς ἐλέγχους σου ὁ Ἡρώδης, ὑπηρέτη τοῦ Χριστοῦ, παμμακάριστε Ἰωάννη· γί' αὐτό καὶ ἐτοιμάζει τὸν ἄδικο φόνον σέ βάρους σου, χωρὶς νά σεβασθεῖ τό σεβάσμιον πρόσωπό σου.</p> <p>Κυριευμένος ἀπὸ βακχική μανία (τρέλα) καὶ μαζί καὶ ἀπὸ τῆ μέθῃ ὁ ἄδικος βασιλιάς παράνομα, παμμα- κάριστε Προφήτη, σέ καταδικάζει μέ ἀπόφασή του σέ θάνατο, χωρὶς νά σεβασθεῖ τό σεβάσμιον πρόσωπό σου</p> <p>Ἐποταγμένος στά λόγια τῆς κόρης ὁ ἄθλιος Ἡρώδης, ὁ ἀσεβής, προσφέρει ἀληθινά τό κεφάλι σου ὡς δῶρον στή μοιχαλίδα (τῇ διεφθαρμένη Ἡρωδιάδα), Προφήτη, ἀπὸ τό ὅποιο πηγάζεις χάρις σέ ὅλους ἐμᾶς.</p> <p>Θεοτοκίον. Εἶθε νά χαίρεις ἐκ μέρους μας, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἐσὺ πού γέννησες τὴν χαράν στόν κόσμον· χαῖρε ἡ μόνη βοήθεια τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.</p> <p>Ἰδιή Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 159). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος. Μέ τὴν καθοδήγηση τῆς ἄθλιας μητέρας, τῆς ἀπάνθρωπης Λεαίνας, τό πιό ἀπάνθρωπο λιονταράκι</p>
--	--	---

ώμοτερος σκύμνος ἠτήσατο, ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐν ἐρημίαις ἠύλαβοῡντο, κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὡ τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων φιλάνθρωπε! ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνείᾳ, ἀσελγές, κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον στέργοντι, γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἀγίων αἱμάτων κεράσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Δεύτερος.

Ὁρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμου κάρα, ὦ ἄνοια!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς κάρας σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονοῦσα μέγα, ὦ ἄνοια!

Σιγαῖν σου μὲν τὴν γλώτταν ὑπέλαβεν, ὁ

(ἢ Σαλώμη), ζήτησε ὡς ἔπαθλο γιὰ τὸ χορὸ τῆς καὶ πῆρε τὸ κεφάλι τοῦ Προδρόμου καὶ Κήρυκα, τὸ ὁποῖο καὶ τὰ θηρία ὅλα τὸ σέβονταν στίς ἐρημιές.

Ὡ στὰ ἀπλησίαστα στό νοῦ καὶ ἀκατανόητα κρίματά σου (κρίσεις σου), Φιλάνθρωπε! διότι χόρεψε ἀκόλαστη κόρη σὲ βάρος ἐκείνου πού ἀπὸ τὴν κοιλιὰ ὑπῆρξε ἐκ φύσεως δοχεῖο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αὐξήθηκε μαζί μέ τὴ σωφροσύνῃ καὶ τὴν ἀγνότητα.

Εἶναι προσφιλές καὶ οἰκεῖο (ἀγαπητό καὶ ταιριαστό στό χαρακτήρα του), σ' ἐκείνον πού ἀποδέχεται τὴν ἄσεμνη συζυγία, νά συνενώσει μέ τὰ φαγοπότια τῶν γενεθλίων τὸ φόνο τοῦ Προφήτου, καὶ νά προσφέρει στοὺς φιληδονοὺς κρατῆρα (μεγάλο δοχεῖο) γεμάτο μέ προφητικά καὶ ἅγια αἶματα.

Θεοτοκίο.

Ἐχοντας μητρικό θάρρος πρὸς τὸν Υἱό σου, Πάναγνη, σὲ παρακαλοῦμε, νά μὴ παραβλέψεις τὴ συγγενική φροντίδα σου γιὰ μᾶς· διότι ἐσένα καὶ μόνο προβάλλουμε οἱ χριστιανοὶ πρὸς τὸν Κύριο, ὡς ἐξιλασμὸ εὐμενῇ (συγχώρηση εὐνοϊκή).

Δεύτερος.

Ὡς μισθός γιὰ τὸ χορὸ δινόταν ἀπατηλά στὴν κόρη ἐπάνω σὲ πιάτο ἢ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου· ὦ τί ἀφροσύνη!

Ἐνῶ ἀκόμη ἡ κεφαλὴ σου περιουζόταν μέ τὸ ρῦπο τοῦ αἵματος, κήρυκα τοῦ Θεοῦ, ἢ μοιχαλίδα ἦταν εὐχαριστημένη, θεωρώντας τὸ μεγάλο κατόρθωμα ὡς τί παραφροσύνη!

Ὁ Ἡρώδης νόμισε ὅτι θά σωπάσει ἡ γλῶσσα σου·

<p>Ἡρώδης, ἡ δὲ καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει πανεύφημε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήσασα.</p> <p>Ἰδιή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 160-161). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδευῶν μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.</p> <p>Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ σταζομένη, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.</p> <p>Ἐρήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, σῶν παθῶν κατεβασίλευσας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ῥυσθειήμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη</p>		<p>ἐκείνη ὁμως καὶ ὅταν ὠπασε, τὸν ἐλέγχει περισσότερο, πανένδοξε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὡς Παρθένο μετὰ τῆ γέννηση σέ ὑμνοῦμε, Θεοτόκε· διότι ἐσύ γέννησες στὸν κόσμο τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ σάρκα.</p> <p>Ἰδιή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 160-161). Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.</p> <p>Βάζοντας σέ κίνδυνο τὸν ἑαυτό σου, μακάριε, πρὸς χάριν τῶν ἐντολῶν τοῦ νόμου, παιδαγωγεῖς μέ ἐλέγχους αὐτόν πού παρανόμησε· διότι δέν φύτρωσες ὅπως τὸ καλάμι, τὸ ὁποῖο δέρνεται ἀπὸ φύσηματα ἐχθρικῶν ἀνέμων.</p> <p>Ἐνῶ ἀκόμη λουζόταν ἡ κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου μέ τὸ ρύπο τῶν αἱμάτων ἀπὸ τῆ σφαγῆ, προσφέρθηκε ὡς μισθός τῶν πορνικῶν ἀγώνων, ἐλέγχοντας τὸν Ἡρώδη καὶ μετὰ τὸ θάνατο, διότι ἔφερε σύγχυση στὴ φύση.</p> <p>Περιφερόμενος στίς ἐρήμους, σκεπασμένος μέ τρίχες καμήλας, τίς μὲν ἐρήμους τίς κατοικοῦσες ὡς ἀνάκτορο, πού ἔλαμπε ἀπὸ φῶς, τίς δὲ τρίχες τῆς καμήλας τίς περιέφερες ὡς βασιλικά στολίδια, καὶ ἔτσι βασίλευσες στά πάθη σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Εἶθε νά λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὰ φοβερά σφάλματα μέ τίς ἰκεσίες σου, Θεογεννήτρια ἀγνή, καὶ νά βροῦμε, πάναγνη, τῆ θεϊκὴ λάμψη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος πῆρε ἀπὸ σένα σάρκα κατὰ τρόπον μυστηριώδη.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Πήγασες στοὺ πλήθος τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε,</p>
--	--	--

<p>ἔνδοξε, θεῖα διδάγματα, τὸν ἄμνον τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.</p> <p>Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.</p> <p>Πρεσβείαις σου Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κήρυσσας, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).</p> <p>Κοντάκιον.</p> <p>Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονέ τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Αἴδη τοῦ Σωτήρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.</p> <p>Ὁ Οἶκος.</p> <p>Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη ὡσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὄδυρμός, ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσηλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἴστρον, θρῆνος ἐπέπεσε</p>		<p>θεϊκά διδάγματα κηρύττοντας τὸν ἄμνο τοῦ Θεοῦ.</p> <p>Ἐσύ, τό ἀληθινὸ ὑπόδειγμα τῆς σεμνότητος καὶ τῆς τέλειαις ζωῆς, μνημόνευε, Πρόδρομε, αὐτοὺς πού σέ ὑμνοῦν καθὼς στέκεσαι κοντὰ στὸν Χριστό.</p> <p>Μέ τίς πρεσβείες σου, Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, εἰρήνευσε τὸν κόσμον διασώζοντας ἀπὸ κινδύνους τίς ψυχές μας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσύ ἡ μόνη πού κυοφόρησες στὴν κοιλία σου μέ λόγο τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, λύτρωσε σέ παρακαλοῦμε τίς ψυχές μας ἀπό τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ.</p> <p>Μικρὴ συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 38).</p> <p>Κοντάκιο.</p> <p>Ἡ ἔνδοξη ἀποκεφάλιση τοῦ Προδρόμου, ἔγινε σάν κάποια οἰκονομία (στοργικὴ φροντίδα) θεϊκή, γιὰ νά κηρύξει καὶ σ' αὐτοὺς πού ἦταν στὸν ἄδη, τὸν ἐρχομὸ τοῦ Σωτήρα. Ἄς θρηνεῖ λοιπόν ἡ Ἡρωδιάδα πού ζήτησε ἄνομο φόνο· διότι δέν ἀγάπησε τό νόμο τοῦ Θεοῦ, οὔτε τὴν αἰώνια ζωὴ, ἀλλὰ ψεύτικη, πρόσκαιρη.</p> <p>Ὁἶκος.</p> <p>Τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδη σέ ὅλους ἀποδείχθηκαν ἀνίερα· διότι ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού διασκεδάζαν προσφέρθηκε τό κεφάλι τοῦ νηστευτῆ σάν φαγώσιμο. Μέ τὴν χαρὰ συνενώθηκε ἡ λύπη καὶ μέ τό γέλιο ἀναμείχθηκε ὁ πικρὸς θρῆνος· διότι φέροντας σέ πιάτο τὴν κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ παρουσιάσθηκε μπροστά σέ ὅλους ἡ κόρη, ὅπως εἶπε· καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ μανιακοῦ</p>
--	--	---

πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερωσεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδη αὐτόν, φησί, καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινὴν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι. Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφόνος ξίφει, Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Χριστέ, πρεσβείαις, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 56-58).

Ἰδιὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 163).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἀκόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατεργάγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάγκησεν, ἢ μεμαθητευμένη τῷ διαβόλῳ, τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν κάραν, ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς,

πάθους ἔπεσε θρηῆνος σέ ὄλους πού ἔφαγαν τότε μαζί μέ τό βασιλιά· διότι δέν χαροποίησε ἐκείνους οὔτε τόν ἴδιο τόν Ἡρώδη, λέγει, καί λυπήθηκαν λύπη ὄχι ἀληθινὴ ἀλλά ψεύτικη, πρόσκαιρη.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν εἰκοστὴ ἐνάτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῆς ἀποκεφαλίσσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Κόβει μέ ξίφος χέρι δολοφονικό τό κεφάλι ἐκείνου, πού τοποθέτησε τό χέρι στό κεφάλι τοῦ Κυρίου.

Κατὰ τὴν εἰκοστὴ ἐνάτη ἔκοψε ὁ χαλκός τὸν αὐχένα (τό λαιμό) τοῦ Προδρόμου.

Μέ τίς πρεσβείες τοῦ Προδρόμου σου, Χριστέ, ἐλέησε καί σῶσε μας. Ἀμήν.

Καταβασίες. Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 56-58).

Ἰδιὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 163).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ὀπλισμένος μέ ἀνήθικη ὄρεξη καί φοβερὴ μέθη ἔπεσες κάτω (γκρεμοτσακίσθηκες), ὅταν ἐπιτέθηκες στόν ἀκλόνητο πύργο τῆς ἐγκρατείας καί στήν ἀπόρθητη πόλη τῆς σωφροσύνης, δηλαδή στό Βαπτιστὴ τοῦ Χριστοῦ, Ἡρώδη παράνομε.

Δέν ἔφριξε, Πρόδρομε, δέν ζάρωσε, δέν δίστασε ἢ μαθήτρια τοῦ διαβόλου, ὅταν προσέφερε (περιέφερε) μέ ἀναίδεια ἐπάνω σέ πιάτο τὴν τίμια κεφαλὴ σου παρακινήμενη νοερά ἀπὸ τίς συμβουλές τῆς μητέρας της.

<p>ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.</p> <p>Ὡς λύχνος προέλαμψας, προαπεστάλης δὲ ὡσπερ Ἄγγελος, ὡς Προφήτης κηρύττεις, ἀμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν, ὡς μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμησαι, προκαταγγέλλων αὐτόν, καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ νεκροῖς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ῥυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανείσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σὲ Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν ἀεὶ δοξάζομεν.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Δοῦλος Δεσπότης παρουσίαν, ἐωσφόρος τε ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς Αἴδου, ἀνέδραμε κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Ὡ τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι αὐλῶ, τῷ ἀσέμνῳ γυναιῷ, ὡς παίγνιον δωρεῖται. Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Δέξαι με Ἅγιε Ἁγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα</p>		<p>Ὅπως τό λυχνάρι ἔλαμψες ἐκ τῶν προτέρων, καὶ ὡς Ἄγγελος (ἀγγελιοφόρος) στάλθηκες ἐκ τῶν προτέρων· ὡς Προφήτης ἀνακηρύττεις ὡς ἀμνὸ τοῦ Θεοῦ τὸν Χριστὸ πού ἐμφανίσθηκε· ὡς Μάρτυρας ἀποκεφαλίσθηκες μέ ξίφος προαναγγέλοντάς τον καί στούς νεκρούς στόν ἄδη.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Λυτρωμένοι μέ τή γέννησή σου ἀπό τήν καταδίκη τοῦ παλαιοῦ παραπτώματος δοξάζουμε πάντοτε ἐσένα, Μητέρα Παρθένε, τήν αἰτία τῆς ἐλευθερίας μαζί μέ τόν Υἱό σου, πού ἔδωσε ἀντάλλαγμα γιά μᾶς τόν ἑαυτό του.</p> <p>Δεύτερος.</p> <p>Ὁ Ἰωάννης προμηνύοντας ὡς δοῦλος τήν παρουσία τοῦ Κυρίου του καί ὡς αὐγερινός τόν ἥλιο, ἔφθασε γρήγορα στόν ἄδη κραυγάζοντας. Εἶσαι δοξασμένος, Κύριε Θεέ, στούς αἰῶνες.</p> <p>Ὡ στήν παραφροσύνη τοῦ Ἡρώδη! δωρίζει ὡς παιχνίδι σέ γυναικάριο ἄσεμνο, αὐτόν πού ἦταν ἴσος μέ τούς Ἄγγέλους καί εἶχε ἄυλο σῶμα· ὁ ὁποῖος κράζει, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ, στούς αἰῶνες.</p> <p>Δέξου με, Ἅγιε τῶν Ἁγίων, καθὼς σέ ἱκετεύω ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, φωνάζει κραυγάζοντας ὁ Πρόδρομος στόν Κύριο. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Κύριε Θεέ, στούς αἰῶνες.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Σταμάτησες τόν δρόμο (τήν πορεία) τοῦ θανάτου, ἐπειδή συνέλαβες κι ἐγέννησες, Ἀγνή, τόν ἀθάνατο</p>
---	--	--

Αγνή, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν. Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιή Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 164-165).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ὁ προδραμῶν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου
παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους
γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ
εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης
κραυγάζων. Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προσδραμῶν ἐκ
στειωσέως, νῦν τῆς ἐκουσίου, τοῦ τὰ πάντα
κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευτῆς
ἐκτιμήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν τῷ, Ἄδη
κραυγάζων. Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Τῆς Κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκμηθεῖσης
σου Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς ψυχὴ
ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο, ἀλλ' ἡ
Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἐμμανουήλ οὐ
διηρέθη ἐντεῦθεν, ὅσοῦν οὐ συνετρίβη τοῦ
Θεοῦ καὶ Δεσπότη. διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα καὶ τὰς ὠτειλάς, τῇ συμπαθεῖ
πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ

Θεό, στὸν ὁποῖο ὅλοι μελωδοῦμε. Εἶσαι ἄξιος δοξολο-
γίας, Κύριε Θεέ, στοὺς αἰῶνες.

Ἰδιή Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 164-165).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Αὐτὸς πού προηγήθηκε ἀπὸ τῆς γέννησης καὶ ἀπὸ
τὰ θεῖα πάθη σου, γίνεται στὸν ἄδη Προφήτης καὶ
ἀγγελιοφόρος τοῦ ἐκεῖ ἐρχομοῦ σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λό-
γου, ὁ Ἰωάννης κραυγάζοντας. Ὑπερυψώνετε τὸ Χρι-
στό, οἱ νεκροὶ τὸν ζωοδότη, οἱ τυφλοὶ τὸ φωτοδότη, οἱ
αἰχμάλωτοι τὸν ἐλευθερωτή.

Ἀφοῦ προῆλθες ἀπὸ στείρα πρὶν ἀπὸ τὴν παρθε-
νικὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ, τώρα ἔγινες προπομπὸς τῆς
θεληματικῆς σταυρώσεως τοῦ Κτίστου τῶν πάντων μέ
τὴν ἀποκεφάλισή σου, κραυγάζοντας σ' αὐτοὺς πού
ἦταν στὸν ἄδη. Ὑπερυψώνετε τὸ Χριστό, οἱ νεκροὶ τὸ
ζωοδότη, οἱ τυφλοὶ τὸν φωτοδότη, οἱ αἰχμάλωτοι τὸν
ἐλευθερωτή.

Ὅταν ἀποκόπηκε ἡ κεφαλὴ ἀπὸ τὸ σῶμα σου,
Πρόδρομε, ἡ ψυχὴ πού κυβερνοῦσε τὸ σῶμα σου χωρί-
σθηκε ἀπ' αὐτό· ἀλλὰ ἡ Θεότητα τοῦ Ἐμμανουήλ (τοῦ
Χριστοῦ), δέν χωρίσθηκε ἀπὸ τὴ σάρκα του· γι' αὐτό,
δέν συντρίφθηκε οὔτε ἓνα ὄσπιο τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου·
γι' αὐτό τὸν ὑπερυψώνουμε στοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Γεννήτρια τοῦ Θεοῦ Κυρία, τὰ τραύματα καὶ τίς
πληγές (τίς οὐλές, τὰ σημάδια) τῆς ψυχῆς μου μέ τῇ
συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε, ἐξάλειψέ τα, καὶ

πεπτωκότα ἔχειρον, σῶσόν με πανάμωμε, τόν ἄσωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἀγνή εὐλογημένη, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Δεύτερος.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρατραπείς, τὴν παιδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκους, αὐτὴν πείσας πᾶσαν αἴτησιν αὐτῆς, ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδαχαῖς ταῖς μητρῶαις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαυφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὥσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσιν αὐτόν, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ φαεινός, Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μακάρε Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρᾶν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀγιώτερα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κηύσασα, Κόρη Παναγία, τὸν Ἅγιος Ἄγιον, δι'

ἀνάστησε (σήκωσε), Παναμόλυντη, σῶσε ἐμένα τόν ἄσωτο, ἐπειδὴ εἶμαι πεσμένος· διότι Ἐσύ εἶσαι ἡ προστάτιδά μου καὶ βοήθεια, μόνη ἀγνή εὐλογημένη, σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Δεύτερος.

Παρανομῶντας ὁ τύραννος, ὁ κακοῦργος Ἡρώδης, καὶ ἀφοῦ παραστράτησε στό συμπόσιο τῶν γενεθλίων του, παρακινεῖ τὴν κόρη νά χορέψει, πείθοντάς τὴν μὲ ὄρκους, ὅτι θά ἐκπληρῶσει κάθε αἴτηση (ἐπιθυμία) της· Κι ἐκείνη παρακινήμενη ἀπὸ τίς διδαχές τῆς μητέρας της ζητεῖ σέ πιάτο τὴν κεφαλή τοῦ Προδρόμου.

Ἀφοῦ προτίμησε ὡς κληρο γιὰ τόν ἑαυτό του ἀποτρόπαιο ἔγκλημα ὁ ἄθλιος Ἡρώδης ὁ βασιλιάς, εἰσπράττει ὡς ἀμοιβή ἀπέραντη κόλαση παρανομῶντας ἀθέμιτα· διότι παραθέτει στό τραπέζι ὡς φαγώσιμο τὴν κεφαλή τοῦ Προδρόμου, ἡ ὁποία ἐλέγχει τόν ἴδιο μαζί μὲ τὴν Ἡρωδιάδα, σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ἐσύ ὁ φωτεινός Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μακάριε Ἰωάννη, ὁ πρόκριτος (ὁ πρῶτος) ἀπὸ τοὺς Προφῆτες, μὲ τίς ἱκεσίες σου σώζε, αὐτούς πού ἐκτελοῦν μὲ πόθο τὴν λαμρὴ καὶ φωτοφόρα μνήμη σου φωνάζοντας. Οἱ νέοι δοξολογεῖτε, οἱ ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, ὁ λαὸς ὑπερυψώνετε τόν Χριστό στους αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Εἶσαι κατὰ φύση ἀγιώτερη ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, ἐπειδὴ γέννησες, Παναγία Κόρη, τὸν Ἅγιο μεταξύ τῶν

οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἔσμεν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῶ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40).

Ἰδιή Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 166).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἐφριξε φάλαγξ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, Προφῆτα, γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, καρατομήσαί σε. Ἄλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινή, ἀνυψώθη καὶ βουνὸς τεταπείνεται, ἢ τοῦ θανάτου ὄφρῦς. Φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ Ἰακώβου σκηνώμασι. Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῶ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος. Ἄλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποιήνην σου φύλαττε, Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαόν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῶ ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ,

Ἁγίων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ εὐσπλαχνία ἔγινε χωρὶς σύγχυσης, ὅπως ἀκριβῶς εἴμαστε θνητοί, γιὰ νὰ σώσει αὐτοὺς πού φωνάζουν ἀκατάπαυστα σ' αὐτόν. Οἱ νέοι δοξολογεῖτε, οἱ ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, ὁ λαὸς ὑπερυψώνετε τὸ Χριστὸ στοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40).

Ἰδιή Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 166).

Τοῦ Ἁγίου. Πρῶτος.

Ἐφριξε ἡ φάλαγγα τῶν πονηρῶν δαιμόνων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀδύνης τῆς θεολόγου γλῶσσας σου, Προφῆτα, ἢ ὁποῖα κήρυττε τὸν Χριστό, καὶ μὲ ἀκόλαστη κόρη ἔπεισε τὸν Ἡρώδη, νὰ σέ ἀποκεφαλίσῃ. Ἄλλὰ ἐμεῖς οἱ πιστοὶ σέ μεγαλύνουμε.

Ἡ φάραγγα (ἢ χαράδρα), δηλαδή ἡ ταπεινὴ ἀνθρώπινη φύση, ἀνυψώθηκε, καὶ τὸ βουνό, δηλαδή ἡ ἀλαζονεία (ὑπερηφάνεια) τοῦ θανάτου εἶναι ταπεινωμένη. Διότι ἡ «Φωνὴ τοῦ βοῶντος» κραύγαζε στίς ἔρημες ἀπὸ φῶς κατοικίες τοῦ ἁγίου. Σηκῶστε (ἀνοιξτε) τίς πύλες· Διότι θὰ εἰσέλθῃ ὁ δυνατὸς Βασιλιάς.

Φρίττουν τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ φόβου δραπετεύουν οἱ δαίμονες μὲ τὴν ἐπισκίαση τῆς χάριτος, πού σοῦ δόθηκε ἀπὸ τὸ Θεό. Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο πειρασμούς φύλαγε τὸ ποιμνίό σου, Πρόδρομε τοῦ Κυρίου, τὸ ὁποῖο μὲ πίστη πάντοτε σέ μεγαλύνει.

Θεοτοκίον.

Τέντωνε τὸ τόξο σου, καὶ προχώρα μὲ ἐπιτυχία, καὶ βασίλευε, Υἱὲ τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ὑποτάσσοντας τὸ λαὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν, πού μᾶς πολεμεῖ, χαρίζοντάς

νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Δεύτερος.

Φωνὴ βοῶντες ἔφυς ὦ Βαπτιστά. Ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν, καὶ τὸν Ἡρώδη ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιασθέν, ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκμηθῆναι τὴν ἱεράν· τότε Ἡρώδης τάχιστα, ἔδεσμα καθάπερ παρατεθέν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ὡς μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνὴ τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ, μείζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην, Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν

στόν ὀρθόδοξο βασιλιά νίκες κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, μέ τις πρεσβεῖες αὐτῆς πού σ' ἐγέννησε, Λόγε τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερος.

Ὡς φωνὴ ἀνθρώπου πού φωνάζει, βλάστησες, Βαπτιστά· Διότι ἔλαμψες ὡς Προφήτης προερχόμενος ἀπὸ Προφήτη, φωνάζοντας στὴν ἔρημο σέ ὅλους. Μετανοεῖτε· Καὶ ἤλεγξες τὸν Ἡρώδη, γιατί ἔπραττε ἄσεμνα ἀκολασίες· γι' αὐτό καὶ προπορεύθηκες πηγαίνοντας στοὺς κατοίκους τοῦ ἄδη κηρύττοντας τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας.

Ἀφοῦ παρακινήθηκε ἀπὸ τὴ μητέρα, τῆς τὴν Ἡρωδιάδα, ἡ ἀναιδέστατη κόρη, ζήτησε, νά κοπεῖ τό ἱερό κεφάλι τοῦ Βαπτιστῆ· τότε ὁ Ἡρώδης ἀμέσως προστάζει νά δοθεῖ σέ πιάτο ὡς δῶρο, πού προσφέρθηκε ὡς φαγώσιμο ἐλέγχοντας τὴ δική του ἀφροσύνη.

Ὡς Μάρτυρας καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, καὶ ὡς φωνὴ καὶ λυχνάρι καὶ ἀγγελιοφόρος, καὶ ἐπειδὴ χαρακτηρίσθηκες ἀπὸ τό Θεό μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς Προφήτες, παρακάλεσε τὸν Κύριο, νά λυτρώσει ἀπὸ κάθε εἶδος πειρασμῶν καὶ ἐχθρική βλάβη, αὐτοὺς πού ἐκτελοῦν μέ πόθο τὴ δική σου φωτοφόρο μνήμη Πρόδρομε.

Θεοτοκίο.

Φάνηκες, Παρθένε, Μητέρα Θεοῦ, διότι γέννησες ὑπερφυσικά μέ σῶμα τὸν ἀγαθό Λόγο, τὸν ὁποῖο ὁ Πατέρας προέβαλε ἀπὸ τὴ δική του καρδιά πρὶν ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνες ὡς ἀγαθός. Αὐτόν τώρα τόν

<p>σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.</p> <p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Τὸν ἐν Προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.</p> <p>Ὁ ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σεμνή, ἐξαφανίσασα ποιμήνην, σὲ λιτανεύουσιν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια.</p> <p>Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον, τὴν ἐλέγξασαν, γλῶσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερον. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς</p>		<p>θεωροῦμε ὡς εὐρισκόμενον ἐπάνω καὶ πέρα ἀπὸ τὰ σώματα, μολονότι ἔχει περιβληθεῖ (ἔχει φορέσει) τὸ σῶμα.</p> <p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Αὐτὸν πού ἀναγνωρίσθηκε ὁ μεγαλύτερος μεταξύ τῶν Προφητῶν, καὶ ἔγινε κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, ἃς τὸν στεφανώσουμε μὲ ὕμνους ἐγκωμίων, τὸν Πρόδρομο τῆς χάριτος, διότι ἀποκεφαλίσθηκε γιὰ χάρη τοῦ νόμου τοῦ Κυρίου.</p> <p>Ὁ ἀνήθικος Ἡρώδης ἀφοῦ ἀποκεφάλισε ἐσένα, τὸ φυτευτὴ τῆς ἀγνότητος, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρα μὲ δόλο, δέν μπόρεσε καθόλου, νὰ κόψει τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώσσας σου.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσὺ πού ἐξαφάνισες τὴν κατάρα τοῦ κόσμου μὲ τὴ θεϊκὴ σου γέννηση, Ἀγνή, λύτρωσε ἀπὸ κάθε εἶδος κινδύνων μὲ τίς πρεσβείες σου, Κόρη, τὸ ποιμνιο, πού σέ ἰκετεύει πιστά.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια.</p> <p>Ὡ παραδόξο θαῦμα! Τὸ ἱερό κεφάλι πού εἶναι σεβάσιμο καὶ στοὺς Ἀγγέλους, τὸ περιέφερε κόρη ἀνήθικη (ἀκόλαστη), τὴ γλῶσσα πού ἤλεγξε τὸν παράνομο τὴν προσέφερε στὴ μοιχαλίδα μητέρα της. Ὡ στήν ἀνέκφραστή σου ἀνοχή, φιλάνθρωπε! μὲ τὴν ὁποία, Χριστέ, σῶσε τίς ψυχές μας ὡς μόνος</p>
---	--	---

ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος. (Δίς).

Ὡ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνον προστίθησιν, ὁ σκυθρωπάζειν σχηματιζόμενος. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον, ἡ θεολόγος γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄϊδη, Χριστοῦ προάγγελος. Ὡ τῆς ἀρρήτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα...

Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὡ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σου Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία.

εὐσπλαγχνος. (Δίς).

Ὡ στήν πόρωση τοῦ Ἡρώδη! Αὐτὸς πού προσέβαλε τὸ Θεό μέ τίς παραβάσεις τοῦ νόμου, ὑποκρίνεται μέ δόλο, ὅτι θέλει, νά τηρήσει τὸν ὄρκο· καί στή μοιχεία προσθέτει φόνον, αὐτὸς πού ἐμφανιζόταν ὅτι λυπᾶται. Ὡ στήν ἀνέκφραστοτή σου συμπάθεια, Κύριε! μέ τὴν ὁποία, Χριστέ, σῶσε τίς ψυχές μας ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ στήν ἐκπληξη πού ὑπερβαίνει τὸν νοῦ! Ἡ σφραγίδα τῶν Προφητῶν, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος γίνεται βραβεῖο πορνικοῦ χοροῦ· ἡ γλῶσσα πού μιλοῦσε τά λόγια τοῦ Θεοῦ, ἀπευθύνεται (προαποστέλλεται) ὡς προάγγελος καὶ στοὺς κατοίκους τοῦ ἄδη. Ὡ στήν ἀνέκφραστοτή σου φροντίδα, Κύριε! μέ τὴν ὁποία, Χριστέ, σῶσε τίς ψυχές μας ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα ...

Πάλι ἡ Ἡρωδιάδα μαίνεται (εἶναι μανιακὴ), πάλι ταράζεται. Ὡ χορὸς πονηρὸς (σατανικὸς) καὶ συμπόσιον γεμάτο μέ δόλο! ὁ Βαπτιστὴς ἀποκεφαλιζόταν καὶ ὁ Ἡρώδης ἔπεφτε σέ ταραχή. Μέ τίς πρεσβείες, Κύριε, τοῦ Προδρόμου σου δῶσε τὴν εἰρήνην στίς ψυχές μας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἐσὺ πού εἶσαι ἡ ἀληθινή κληματαριά, πού βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς, ἐσένα ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Κυρία μας, μαζί καί μέ τὸν Πρόδρομο καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53). Αντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56). Απολυτίκια. Τοῦ Προδρόμου. Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄϊδη, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος</p> <p>Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον. Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι. Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἀναγνώσματα. Απόστολος.</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45). ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53). Αντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56). Απολυτίκια. Τοῦ Προδρόμου. Ἡ μνήμη τοῦ Δικαίου γίνεται μέ ἐγκώμια· γιὰ σένα ὅμως εἶναι ἀρκετὴ ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· Διότι ἀναδείχθηκες ἐσὺ πραγματικὰ πιὸ σεβάσιμος καὶ ἀπὸ τούς Προφήτες, ἐπειδὴ καταξιώθηκες νὰ βαπτίσεις στὰ νερά αὐτόν πού κήρυττες. Γι' αὐτό καὶ ἀφοῦ ἄθλησες μέ τό παραπάνω γιὰ χάρη τῆς ἀλήθειας, χαίροντας ἔφερες καὶ σ' αὐτούς πού ἦταν στὸν ἄδη τό χαρούμενο μήνυμα, ὅτι φανερώθηκε μέ σάρκα ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σηκώνει τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, καὶ δίνει σ' ἐμᾶς τό μέγα ἔλεος.</p> <p>Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιο. Ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἀπὸ τό ὄνειδος (τῆ ντροπῆ) τῆς ἀτεκνίας, καὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀπὸ τῆ φθορὰ τοῦ θανάτου ἐλευθερώθηκαν, Ἄγνη, μέ τὴν ἀγία γέννησή σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου λυτρωμένος ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ τῶν πταισμάτων, καθὼς σοῦ κραυγάζει. Ἡ στείρα γεννᾷ τὴ Θεοτόκο πού τρέφει τὴ ζωὴ μας.</p> <p>Ἀναγνώσματα. Απόστολος.</p>
---	--	--

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: (ΙΓ'. 25-32).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; Οὐκ εἰμι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν, καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μάρκον. (ΣΤ'. 14-30).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερόν γὰρ

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: (ΙΓ'. 25-32).

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, καθὼς συμπλήρωνε ὁ Ἰωάννης τὴν ἐπὶ γῆς πορεία του, ἔλεγε· ποιὸς νομίζετε ὅτι εἶμαι; Δέν εἶμαι ἐγώ (ὁ Μεσσίας), ἀλλὰ νά, ἔρχεται μετὰ ἀπὸ μένα Ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου ἐγώ δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε τὸ ὑπόδημα τῶν ποδιῶν του νά λύσω. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀπόγονοι τῆς γενιᾶς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι ξένοι ἀνάμεσά σας σέβονται τὸ Θεό, σ' ἐσαῶς ἐστάληκε τὸ μήνυμα αὐτῆς τῆς σωτηρίας. Διότι οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντές τους ἀγνοώντας Ἐκεῖνον, ἀφοῦ τὸν δίκασαν, ἐκπλήρωσαν τὶς προφητεῖες τῶν Προφητῶν, πού ἀναγινώσκονται κάθε Σάββατο (στή συναγωγή), καὶ χωρὶς νά βροῦν καμμιά αἰτία θανάτου, ζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλάτο νά θανατωθεῖ (ὁ Χριστός). Καὶ ὅταν ἐτέλεσαν ὅλα τὰ γραμμένα γι' αὐτόν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸν Σταυρό καὶ τὸν ἔβαλαν σέ μνήμα. Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ αὐτός ἐφανίσθηκε γιὰ πάρα πολλές ἡμέρες, σ' αὐτούς πού ἀνέβηκαν μαζί του ἀπὸ τὴ Γαλιλαία στὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι τώρα μάρτυρές του (κῆρυκες) πρὸς τὸ λαό. Κι ἐμεῖς λοιπὸν σᾶς φέρνουμε τὴ χαρμόσυνη ἀγγελία, πού δόθηκε στοὺς πατέρες μας. Διότι αὐτὴν τὴν ὑπόσχεση ἔχει ἀκπληρώσει ὁ Θεός σ' ἐμᾶς, τὰ τέκνα ἐκείνων, μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ (μέ τὸ νά ἀναστήσει τὸ Χριστό).

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Μάρκον. (ΣΤ'. 14-30).

Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἄκουσε ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλιάς τὴ φήμη τοῦ Ἰησοῦ· διότι ἔγινε γνωστὸ τὸ ὄνομά

ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι, Ὅν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ ὅτι Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτὸν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλης, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι Ὅ ἐὰν με αἰτήσης δώσω σοι ἕως ἡμίσου τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξεληθούσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί

του· καὶ ἔλεγε ὅτι ὁ Ἰωάννης πού βάπτιζε ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ γι' αὐτὸ ἐνεργοῦν οἱ ὑπεφυσικὲς δυνάμεις μέσῳ αὐτοῦ. Ἄλλοι ἔλεγαν, ὅτι εἶναι ὁ Ἡλίας, καὶ ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι εἶναι Προφήτης, ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς Προφήτες. Ἀκούοντας ὁμῶς αὐτὰ ὁ Ἡρώδης εἶπε, ὅτι αὐτὸν πού ἐγὼ ἀποκεφάλισα τὸν Ἰωάννην, αὐτὸς εἶναι· αὐτὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Διότι ὁ ἴδιος ὁ Ἡρώδης ἔστειλε καὶ συνέλαβε τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν ἔρριξε δεμένο στή φυλακῇ, ἐξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιάδας τῆς γυναίκας τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὴν πῆρε ὁ Ἡρώδης ὡς γυναῖκα. Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε στὸν Ἡρώδη, ὅτι δέν σοῦ ἐπιτρέπεται, νά ἔχεις τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Καὶ ἡ Ἡρωδιάδα τὸν μισοῦσε, καὶ ἤθελε, νά τὸν θανατώσει, καὶ δέν μποροῦσε· Διότι ὁ Ἡρώδης φοβόταν τὸν Ἰωάννην, ἀναγνωρίζοντάς τον ἄνθρωπο ἐνάρετο καὶ ἅγιο, καὶ τὸν συντηροῦσε, καὶ ἀκούοντάς τον ἔκανε πολλά ἀπὸ αὐτὰ πού τοῦ εἶπε, καὶ τὸν ἄκουε εὐχαρίστως. Καὶ ὅταν ἦλθε μιὰ ἡμέρα, πού ἔδινε τὴν εὐκαιρία, ὅταν ὁ Ἡρώδης κατὰ τὰ γενέθλιά του ἔκανε δεῖπνο στοὺς μεγιστᾶνες του (τοὺς ἄρχοντές του), καὶ στοὺς ἀνώτερους στρατιωτικούς, καὶ τοὺς προὔχοντες τῆς Γαλιλαίας, καὶ μπῆκε ἡ ἴδια ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδας καὶ χόρεψε καὶ ἄρσεσε στὸν Ἡρώδη καὶ στοὺς καθισμένους μαζί του, εἶπε ὁ βασιλιάς στήν κόρη· Ζήτησέ μου ὃ, τι κι ἂν θέλεις καὶ θά σοῦ τό δώσω. Καὶ τῆς ὀρκίσθηκε ὅτι, «ὃ, τι κι ἂν μοῦ ζητήσεις, θά σοῦ τό δώσω, μέχρι τό μισό βασίλειό μου». Καὶ ἐκείνη βγήκε καὶ εἶπε στή μητέρα της· Τί νά ζητήσω; Κι ἐκείνη

αιτήσομαι· Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

**ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ.
ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΛΑΔΑ**

Ἐχοντας σάν πλοῦτο ἐσύ τό μαρτυρικό
θάρος πρὸς τόν Νυμφίο σου τόν Χριστό,
ἀξιύμνητη Μάρτυς, παρακαλοῦμε μὴ παύσεις
νά ἱκετεύεις γιά μᾶς τόν Κύριο, νά λυτρωθοῦμε
ὅλοι ἐμεῖς ἀπό κινδύνους καὶ κάθε εἶδος περι-
στάσεων.

Χαίρεται τό πλήθος τῶν Ἀγγέλων καὶ τά

εἶπε· τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἀφοῦ μῆκε ἀμέσως μέ βιασύνη καὶ πλησίασε τό βασιλιά, ζήτησε λέγοντας· Θέλω νά μοῦ δώσεις αὐτή τὴ στιγμή σέ πιάτο τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐνῶ λυπήθηκε πολύ ὁ βασιλιάς, ἐξ αἰτίας τῶν ὄρκων καὶ αὐτῶν πού κάθονταν μαζί του, δέν θέλησε νά τῆς ἀρνηθεῖ ἀθετώντας τοὺς ὄρκους. Καὶ ἀμέσως ἔστειλε σωματοφύλακά του καὶ τόν διέταξε, νά φέρει τό κεφάλι του. Καὶ ἐκεῖνος πῆγε καὶ τόν ἀπεκεφάλισε στή φυλακῇ, καὶ ἔφερε τό κεφάλι του σέ πιάτο, καὶ τό ἔδωσε στήν κόρη, καὶ ἡ κόρη τό ἔδωσε στή μητέρα της. Καὶ μόλις τό ἄκουσαν οἱ μαθητές του, ἦλθαν κι ἐπῆραν τό πτῶμα του, καὶ τό τοποθέτησαν σέ μνημεῖο. Καὶ συγκεντρώνονται οἱ Ἀπόστολοι μπροστά στό Χριστό, καὶ ἀνέφεραν σ' αὐτόν τά πάντα, καὶ ὅσα ἔκαναν, καὶ ὅσα δίδαξαν.

Τῆς Ἁγίας. Παρασκευῆς. (Τῆς Φυλλάδας).

Ἄς ἐορτάσουμε σήμερα ἐνδοξα ὅλοι οἱ φιλέορτοι
μέ ἐτήσιους ὕμνους τῇ μνήμῃ τῆς Παρασκευῆς τῆς
Παρθένου, ἡ ὁποία στέκεται κοντά στό Χριστό τόν Κύ-
ριο ἱκετεύοντας ἀκατάπαυστα γιά μᾶς, πού ἀπό πόθο
τὴν ἐγκωμιάζουμε.

Οἱ ἀγῶνες σου, σεμνή, καὶ τό στεφάνι, οἱ ἰδρωῶτες
σου, ἀγνή, καὶ τά θαύματα ντρόπιασαν τίς νίκες τοῦ
διαβόλου· Διότι ποθώντας ἀπό τὴν καρδιά σου τό Χρι-
στό, τό Νυμφίο σου, δέ φοβήθηκες γιά χάρη του οὔτε
μαστίγια οὔτε θάνατο· Ἀλλά ἀφιερώθηκες ὁλόκληρη
στό Θεό φορώντας τό στεφάνι τῆς παρθενίας.

τάγματα τῶν Ἀθλητῶν μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἱερῆς μνήμης σου, Μάρτυς μέ θεία φρονήματα· διότι ἀφοῦ ἀγωνίσθηκες ἀληθινά γενναῖα, καταντρόπιασες τούς τυράννους, καί ὑπερύψωσες τό πανύμνητο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καί τήν πίστη.

Τῆς Ἁγίας. (Ἀπό τή Φυλλάδα).

Παρθένε Μάρτυς ἀθλήτρια, Παρασκευή πανένδοξη, σάν παρθένος καί Μάρτυς παραστέκεσαι στά δεξιά τοῦ Νυμφίου σου Χριστοῦ, ντυμένη μέ τίς ἀρετές μέ τό νά εἶσαι ἀνίκητη, καί στολισμένη μέ τό λάδι τῆς ἀγνότητος καί τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου, κατέχοντας τή λαμπάδα καί φωνάζοντας πρός αὐτόν μέ ἀγαλλίαση. Ἐτρεξα πίσω ἀπό τήν εὐωδιά τοῦ μύρου σου, Χριστέ Θεέ μου, διότι εἶμαι ἐγώ πληγωμένη ἀπό τήν ἀγάπη σου· Μή λοιπόν μέ χωρίσεις ἀπό σένα, Νυμφίε ἐπουράνιε. Μέ αὐτῆς τίς ἱκεσίες, Κύριε, γλύτωσε τή ζωή μας καί ἀπό πειρασμούς καί ἀπό θλίψεις καί ἀπό κάθε δύσκολη περίσταση· Καί στείλε σ' ἐμᾶς ἀπό ψηλά τά ἐλέη σου, παντοδύναμε Σωτήρα.

Πληγωμένη ἀπό τό κάλλος σου, Χριστέ, ἡ Παρθένος προσπέρασε βιαστικά ὅλα ὅσα φαίνονται, καί παρέδωσε ὅλη τήν ὁμορφιά τοῦ σώματος στά βασανιστήρια καί στίς πικρές τιμωρίες, γιά νά ἀφανισθεῖ· Τήν ὁποία δέχθηκες σέ ὠραίους νυφικούς θαλάμους, Κύριε.

Σήμερα γέμισε ἀπό χαρά ὅλη ἡ οἰκουμένη στήν παλλαϊκή (ὄλου τοῦ λαοῦ) ἑορτή τῆς Παρασκευῆς μέ τή θεϊκή διάνοια, κηρύττοντας τή χάρη μεγαλόφωνα.

Δόξα ... Καί νῦν... Θεοτοκίο.

Παρθένε Μητέρα, ἀπλώνοντας τά ἀμόλυντα χέρια σου σκέπασε αὐτούς πού ἔχουν πεποίθησι σ' ἐσένα καί στόν Υἱό σου, οἱ ὁποῖοι κραυγάζουν, δῶσε, Χριστέ, σέ ὅλους τά ἐλέη σου.

Τῆς Ἁγίας. (Κατά τή Φυλλάδα).

Ἀφοῦ ἀσκήθηκες μέ κόπους ὡς ἀθλήτρια, δοξάσθηκες μέ ἀγῶνες μαρτυρικούς προσφέροντας στόν Κτίστη σου πολλούς σωζομένους· διότι μέ τό θεῖο πόθο, ἀφοῦ ἐγκατέλειψες τά πρόσκαιρα, ἐκτέλεσες ἀνδρικούς ἀγῶνες, ἔνδοξη. Γι' αὐτό μετά τό τέλος βρῆκες ἀτελείωτη ζωή, ζώντας πάντοτε μαζί μέ τό Νυμφίο σου ἀθλήτρια ἀξιοθαύμαστη. Πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει συγχώρηση τῶν πταισμάτων, σ' αὐτούς πού ἑορτάζουν μέ πίστη τήν ἁγία μνήμη σου.